

ΤΟ ΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΚΑΤΣΙΝΑ

Ἦχος: Μπαίνω μὲς τ' ἀμπέλι
σὰ νοικοκυρά.

Ἦταν ἕμερα σχόλη
Κ' ἔβρεχε τρανά,
Ποῦ συνῆλθαν ὄλοι
Στοῦ Καλλιφρονᾶ.
Σκώθηκε ὁ Ράλλης
Σὰν ἐπιφανῆς
Καὶ μετὰ μεγάλης
Ἄρχινᾶ φωνῆς

—Θόδωρε, σὰν θέλης τσίνα,
Δὲν τὸν θέλω τὸν Κατσίνα!

**

•Θέλω γερολύκους
Ἄγριους πολὺ,
Ὅχι ἀνηλίκους.
Μεσα στὴ Βουλῆ!
Κι' ἂν ἐσὺ τὸν θέλης,
Κάμε τον παστόν!
Νὰ ὁ Μαρτινέλλης
Πάρε τον κι' αὐτόν!

Τσίνα ὄσω θέλεις, τσίνα,
Δὲν τὸν πέρνω τὸν Κατσίνα!

**

Ὁ Γεγῆς θυμόνει
Σὰν νευροπαθῆς,
Τὴ φωνὴ σπκώνει
Κι' ἀπαντᾷ εὐθύς:
—Τέτοια κόλλα φίνα
Δὲν τὰ ἐκτιμῶ,
Θέλω τὸν Κατσίνα
Ἐπὶ συνδυασμό!

Τσίνα, Δημητράκη, τσίνα,
Θὰ τὸν πάρω τὸν Κατσίνα!

**

•Ἄκου τί βλακία
Ἠγεμονικὴ!
Τί εἶν' ἡ ἡλικία
Ἐπὶ τὴν πολιτικὴ;
Τὰ εἶδαμε πολλάκις
Τάχα δηλαδὴ
Μήπως καὶ ὁ Σάκης
Δὲν εἶνε παιδί;

Ὅσω θέλεις, Ράλλη, τσίνα,
Θὰ τὸν πάρω τὸν Κατσίνα.

**

•Τάχα τὰ πρωτεῖα
Δὲν τὰ ἔχω ἔγώ;
Γιὰ τὰ γηρατεῖα
Μέχουν ἀρχηγό;

Μὰ κρατῶ ἀκόμη,
Καὶ ἄς μὲ φθονοῦν,
Παιδιακίσια γνώμη
Παιδιακίσιο νοῦν.

Ράλλη μου, σὰν θέλης τσίνα,
Δὲν ἀφίνω τὸν Κατσίνα!

**

Σήκωσεν ὁ Ράλλης
Χέρι ἀνοικτό,
Κ' εἶπε σὺν τοῖς ἄλλοις:
—Εἴσαστε ὀκτώ,
Τὸ λοιπὸν, αὐθένται,
Νᾶσθε δεκατρεῖς
Ὅρσε κι' ἄλλα πέντε!
Ζήτω ἡ Πατρίς!

Τσίνα, Θεοδωράκη, τσίνα,
Χάρισμά σου τὸν Κατσίνα!

ΣΤΡΕΨΙΔΟΧΕ

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

(Εἰς τὰ δώματα τοῦ Γερω - Μπαμπανῆ.)

Μπαμπανῆς, Δηλιγιάννης, Ράλλης, Ν. Καλλιφρονᾶς,
Χωλιάτσος, Λεβίδης κ.λ.π.

ΜΠΑΜ. Εἶνε ἀνάγκη καὶ πάλιν νὰ πᾶς, παιδί μου, καὶ νὰ εἰδοποιήσης, ὅτι τὴν 10 π. μ. πρέπει νὰ εἶνε ἐδῶ...

Ν. ΚΑΛ. Εἶνε κανεὶς, πατέρα, ἐκ τῶν ὑποψηφίων ἀθλητῆρος ἀπὸ ἐμέ; Ἐπὶ εἴκοσιν ἡμέρας οὐδεμίαν ἐδοκίμασα ἀνάπαυσιν. Πήγαινε εἰς τὸ Φάληρον ἵνα συσαντήσης τὸν Ράλλη, πήγαινε ἵνα εἰδοποιήσης τὸν Δηλιγιάννη, πήγαινε εἰς τὴν Βοιωτίαν διὰ τὸν Κατσίνα, πήγαινε εἰς τὸν διάβολον...

ΜΠΑΜ. Ἄφες αὐτὰ καὶ σπεῦσε, ὅπου σὲ διατάσσουν ἵνα μὴ πληγᾶς λάβης... Πλήν σταμάτησε, διότι νομίζω, ὅτι κάποιος ἔρχεται.

Ν. ΚΑΛ. Εἶνε ὁ Χωλιάτσος.

ΧΩΛ. Καλὴμέρα σας.

ΜΠΑΜ. Καλῶς ἦλθες. Διατί εἶσαι ἔτσι σκονισμένος, μὲ ἐνδύματα λερωμένα, μὲ κόμπη λευκὴν σχεδὸν ἐκ τοῦ κονιορτοῦ;

ΧΩΛ. Ἐρχομαι ἐκ τοῦ Δηλιγιάννη, ὁ ὁποῖος μοῦ εἶπεν, ὅτι μετ' ὀλίγα λεπτὰ θὰ εἶνε ἐδῶ... Νὰ ἴδω αὐτός, ἴδου ὀλίγον ἀπωτέρω καὶ ὁ Ράλλης...

ΔΗΛ. Μοι ἐπιτρέπετε νὰ σᾶς χαιρετήσω.

ΡΑΛ. Φασκέλοστα ὅπως ἐγιναν...

ΜΠΑΜ. Τί συμβαίνει;

ΡΑΛ. Ἄ, τίποτε ἐνόμισα, ὅτι πρόκειται γιὰ τὴν Βουλγαρία...

ΜΠΑΜ. Ὅριστε, λοιπὸν καθήσατε. Λεβίδη, φέρε ἐδῶ ἀπὸ ἑνα καφέ.

ΛΕΒ. (Εἰσέρχεται κομίζων κύπελλα πεπληρωμένα ἐκ τοῦ ἀχνίζοντος μαύρου ποτοῦ).

ΔΗΛ. Τί ἄρωμα! Τι γεῦσις! Ἐπιτρέψατε εἰς τὸν ἑαυτὸν μου νὰ σᾶς εἶπῃ, ὅτι δὲν πονηρεύεται, ὅταν σᾶς λέγῃ, ὅτι ὠραιότερον, εὐγευστότερον καφεὶν οὐδαμοῦ ἔπιεν. Ὅταν δύναται τις νὰ πράξῃ πρὸς πόσιν τοιοῦτον καφεὶν καὶ δὲ τὸν πρᾶττη βεβαίως πρᾶττει πρᾶξιν ἀντιστρατευομένην πρὸς τὰς πράξεις, ἃς ἀπαιτοῦσιν ὀρέξεις του...

ΡΑΛ. Περὶ ὀρέξεως οὐδεὶς λόγος.

ΔΗΛ. Μὲ συγχωρεῖτε. Ἐγὼ δὲν εἶμαι φίλος τοῦ καφέ μᾶλλον ἀγαπῶ τὸ λικέριον. Ὅταν ἤμην εἰς Παρισίους ἐνθυμοῦμαι ὅτι ὁ κ. Δουβενέλ...

ΜΠΑΜΠ. Δὲν εἶχε ἐξανθήματα εἰς τὸ κούτελο, ὅπως σεῖς...

ΔΗΛ. Βεβαίως ἐγὼ ἔχω τοιαῦτα, τὰ ὅποια προέρχονται, ὑποθέτω, ἐκ τῶν ὀρμῶν... ἢ ἐκ στενοχωρίας...

ΜΠΑΜΠ. (Καθ' ἑαυτὸν). Ἄχ! αὐτὸς ὁ Ράλλης...

ΔΗΛ. Ὅχι δὲν εἶνε μάλις... Ἄλλ' ἃς ἐλθῶμεν εἰς τὸ προκείμενον. Ἐγὼ καὶ ὅλοι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι φρονοῦμεν, ὅτι ὁ τύραννος, ὅστις κυβερνᾷ τὴν Ἑλλάδα ἔχει φέρεν ὅλην αὐτὴν τὴν κατάστασιν, τὸ δὲ νέον Ἰπουργεῖον πρέπει ν' ἀσχοληθῇ εἰς μπαλώματα.

ΜΠΑΜΠ. Καλὰ τὰ μπαλώματα ἐγὼ ἔχω ἰδέαν, πῶς θὰ μᾶς βλάψουν, εἰρήνη καὶ ὁμόνοια καλλιτέρα...

ΔΗΛ. Δὲν εἶπον τοῦτο. Εἶπον ὅτι πρέπει νὰ γίνωμεν ἀπλούστατα μπαλωματῆδες.

ΡΑΛ. Ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὴν Δημισάνα γιὰ νὰ κάνω μπαλώματα, ἐγὼ ἐννοῶ ριζικὴν μεταβολὴν. Τῆς φύλας σᾶς τῆς χαρίζω νὰ τῆς νέμασθε μαζῇ μὲ τοὺς σκύλους. Ἡμεῖς καὶ ὡς Κυβέρνησις καὶ ὡς Ἀντιπολίτευσις πρέπει νὰ ἔχωμεν πρόγραμμα...

ΜΠΑΜΠ. Μὲ νέας ἀρχάς, σὲν νέοι ἄνθρωποι...

ΡΑΛ. Μάλιστα μὲ νέας ἀρχάς νὰ σεβώμεθα τὸ Σύνταγμα καὶ νὰ μὴ θέλωμεν νὰ κάμωμεν ἀνηλίκους Βουλευτάς, ὡς τὸν Κατσίαν...

ΔΗΛ. Μὴ θέτετε τοιαῦτα προσωπικὰ ζητήματα. Ἐγὼ δὲν ἤλθον ἐδῶ διὰ προσωπικά.

ΡΑΛ. Μὰ τότε γιὰτί ἤλθες, γιὰ νὰ ἐξυμνήσῃς τὸν καφέ καὶ νὰ μᾶς διδάξῃς τὴν μπαλωματική;

(Τὴν στιγμήν ταύτην ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ εἰσέρχεται ὁ Χωλιάτσος, ὅστις διὰ τοῦ πελέκειος διχάζει τὸ κρανίον τοῦ Ἀρχηγῶ καὶ ἐξέρχεται ἐκ τῆς κεφαλῆς του τὸ νέον κόμμα. Πρὸ τοῦ θαύματος σταυροκοπεῖται ὁ Μπαμπαλῆς, ὁ Ἡγέτης τοῦ νέου κόμματος ἀναχωρεῖ ὀρμαίως, προσκαλεῖται δὲ ὁ κ. Χατζίσκος καὶ ἡ κ. Ἐγκαρ ἵνα περιποιηθῶσι τὴν λεχῶ. Ἐπειδὴ εἰς ἄλλον τοκετὸν ἐγράφη ὅτι ἠγοράσθησαν ἀγὰ πάμπολλα διὰ τὴν ἐπίσημον λεχῶ καὶ τὸ ἀρτιγέννητον, σημειοῦμεν καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα, ὅτι καὶ διὰ τὸν νέον αὐτὸν τοκετὸν ἠγοράσθησαν ὑπὸ τῶν ἐκλογέων πλεῖστα ἀγὰ—κλούβια ὅμως—ἄτινα μὲ ἄλλα πολλὰ σαπιολεμόνα θὰ χρησιμοποιηθῶσι τὴν 14 Ὀκτωβρίου).

Ἡρώδης ὁ Ἄττιυθ

BARCAROLLA

Πάλι μᾶς ἀφήνεῖς, πᾶς στὴν Ἀρκαδία
Γιὰ νὰ καταρτίσῃς τοὺς συνδυασμούς,
Πᾶς γιὰ νὰ κηρύξῃς τὴν ἐλευθερία,
Πᾶς νὰ πολεμήσῃς φόρους καὶ δασμούς,
Πᾶς γιὰ νὰ ξεχάσῃς τὸ κακὸ τοῦ Ράλλη,
Πᾶς νὰ ξεκουράσῃς λίγο τὸ μυαλό.
Πᾶς γιὰ νὰ στὴν φτειάξουν ἐκεῖ πέρα κι' ἄλλοι...
Στὸ καλὸ, Γεγέ μου, στὸ καλὸ!

Ἄν κι' ἀντίθετός σου, μιὰ εὐχὴ σοῦ δίνω
Κι' ἑνα μόνο θέλω ἀπὸ σὲ νὰ ἰδῶ:
Νὰ τὰ καταφέρῃς στὸν νομὸ ἐκεῖνο
Μὲ τὴν ἴδια χάρι, ὅπως καὶ ἐδῶ.
Κι' ὅταν ξεμπερδεύσῃς, ἂν βαστᾷς ἀκόμα,
Κάμε ἑνα γύρο, σὲ παρακαλῶ,
Σ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, γιὰ τὸ δόλιο κόμμα...
Στὸ καλὸ, Γεγέ μου, στὸ καλὸ!

Δὲν μείνει ἔτσι

Ο ΜΠΑΛΩΜΑΤΗΣ

Καὶ εἶπεν ὁ Θεοδωρὸς στὸν Ράλλη:

— Σὲν ἐλθῶ εἰς τὰ πράγματα καὶ πάλι
«Εὐθύς τὴν κάθε τρύπα θὰ μπαλώσω,
«Τὸ ἔθνος μὲ μπαλώματα θὰ σώσω,
«Καὶ ὅσα ἐξ ἀγνοίας θὰ ξυλώνω
Σὲν ἐμπειρὸς τεχνίτης θὰ μπαλώσω,
Διότι εἶμαι μὲν πολιτευτῆς
«Ἄλλ' εἶμαι καὶ καλὸς μπαλωματῆς.»

Ἐπιζυγίμας

ΑΙΘΙΟΠΙΚΑ

Αἱ ἀλλεπάλληλοι ἐν Ἀφρικῇ ἀνακαλύψεις τῶν περιηγητῶν, ἀπὸ τοῦ Livingstone μέχρι τοῦ Stanley, ἀποτελοῦσιν ἐν τῶν σπουδαιωτάτων καὶ περιεργωτάτων γεγονότων τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος. Ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς μυστηριώδους ἠπείρου ὀρμώμενοι πρὸς τὰ ἔσω, τολμηροὶ περιηγηταὶ ἀπεκάλυψαν τὴν Ἀφρικὴν ὑπὸ φάσεις τὰς ὁποίας οὐδεὶς πρὸ αὐτῶν ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ. Ποταμοὶ πλατεῖς καὶ βαθεῖς, λίμναι μεγάλαι, δάση ἐξαισία ἐντὸς τῶν ὁποίων ὁ περιηγητῆς ὀδεύει ἐπὶ ἡμέρας, ἐπὶ ἐβδομάδας καὶ ἐπὶ μῆνας, ποικίλλουσι τὴν χώραν, ἥτις πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν ἔθεωρεῖτο ὡς ἀπέραντός τις ἔρημος, σπανίως ὑπὸ ὁάσεων τινῶν διακοπτομένη. Ὡς ἦτον ἐπόμενον αἱ ἀνακαλύψεις τῶν περιηγητῶν ἐπέσυρον τὴν προσοχὴν τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς γηραιᾶς Εὐρώπης, ἐπιζητούντων νέας κτήσεις ἢ ἐπέ-